

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: S. S., st. přísl. X
t. č. pobytem X

zast. Mgr. Tomášem Císařem, advokátem
sídlem Vinohradská 22, Praha 2

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2023, č. j. OAM-1101/ZA-ZA11-HA10-2022,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se **nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 24. 1. 2023, č. j. OAM-1101/ZA-ZA11-HA10-2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 16. 2. 2023, rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že tato žádost je nepřipustná podle § 10a odst.

1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 20. 12. 2022. Jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany nebylo vyhověno rozhodnutím žalovaného ze dne 4. 2. 2020. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla zamítnuta rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 2. 7. 2021, č. j. 28 Az 4/2020-78. Kasační stížnost proti tomuto rozsudku byla odmítnuta usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2022, č. j. 2 Azs 214/2021-58.
3. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu žalobce dne 22. 12. 2022 jako důvod pro podání opakované žádosti uvedl, že je členem sikhské strany Shromni Akali Dal Amritsar. Kvůli jeho členství v této straně ho lidé ze strany BJP a Kongres obtěžují. Kdyby se do Indie vrátil, bude kvůli tomu mít potíže. Policie se vyptávala jeho rodičů, kde se nachází. Žalobce uvedl, že jiné důvody pro podání žádosti nemá. Uvedené skutečnosti uváděl již v rámci správního řízení o své předchozí žádosti.
4. Žalovaný žalobce poučil, že dle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), má možnost se před vydáním rozhodnutí vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Žalovaný se žalobce zeptal, zda chce být před vydáním rozhodnutí pozván, aby se mohl vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí, nebo se tohoto práva vzdává. Žalobce uvedl, že se tohoto práva vzdává. Seznámen být nepotřebuje a nechce.
5. Součástí správního spisu je potvrzení o členství žalobce ve straně Shromni Akali Dal Amritsar ze dne 14. 11. 2019, Informace OAMP ze dne 18. 1. 2023, Indie – Sikhové v Paňdžábu, dále rozhodnutí žalovaného o první žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany ze dne 4. 2. 2020, napadené rozhodnutí a oznámení o převzetí právního zastoupení účastníka řízení.
6. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce ve své opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany uvedl obdobné důvody jako ve své předchozí žádosti, byť již v redukované podobě. Neuvedl žádné nové skutečnosti. Ostatně sám žalobce tvrdil, že důvody jeho opakované žádosti jsou stejné jako při podání první žádosti. Žalovaný pak neshledal, že by se politická a bezpečnostní situace či stav dodržování lidských práv v Indii změnily od doby meritorního posouzení první žádosti žalobce natolik, že by se jednalo o důvod pro věcné posouzení jeho opakované žádosti. Žalobce ani v tomto směru žádné skutečnosti neuváděl.

III. Žaloba a vyjádření žalovaného

7. V žalobě proti napadenému rozhodnutí žalobce namítá, že žalovaný při zjišťování stavu věci porušil § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu. Nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný vzhledem k okolnostem daného případu. Neřídil se pravidlem, aby při rozhodování skutkově shodných nebo obdobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
8. Žalovaný žalobci reálně neumožnil předestřít nové skutečnosti, které žalobce správnímu orgánu hodlal sdělit. Ten se jimi pak pochopitelně vůbec nezabýval. Tedy ani nemohl zjistit, jak moc nové skutečnosti mění postavení žalobce. Je přitom zcela zjevné, že není možné vycestování žalobce do oblasti, ze které pochází, neboť mu hrozí vážná újma.

9. Žalovaný vytýká žalobci, že neposkytl dostatek informací proto, aby mohlo být o jeho žádosti meritorně rozhodnuto. Žalobce nedostal dostatek prostoru pro to, aby se mohl o svých důvodech dostatečně vyjádřit. Nebylo mu nikterak naznačeno, že smí uvádět nové skutečnosti a tvrzení, nedostal k tomu žádný prostor. Nebyl proveden řádný nový pohovor a vše automaticky bylo posuzováno na základě pohovoru z roku 2019, což je neprosto nelogické a nepřipustné.
10. O nezájmu žalovaného o žádost žalobce svědčí i to, že ve stejný den zahájení řízení byl údajně i vyzván k seznámení s podklady rozhodnutí. Přitom je otázkou, jak mu byl tento úkon vlastně vysvětlen a jak byl v tomto smyslu poučen. Jeví se jako velmi nepravděpodobné, že by se žalobce vzdal možnosti se vyjádřit, případně si alespoň vzít lhůtu k vyjádření.
11. S ohledem na změny rozhodných skutečností v domovské zemi žalobce ani nemohlo jít o opakovanou žádost, neboť se jedná o značný časový odstup od první žádosti a změn se udála celá řada, nicméně tyto nemohl žalobce popsat, ani je dát do příslušných souvislostí s ohledem na úspěchanost s jakou probíhaly osobní úkony s žalobcem a *de facto* okamžité uzavření spisu.
12. Žalovaný v podaném vyjádření s žalobou nesouhlasil. Žalovaný žalobce vyzval ke sdělení důvodů jeho opakované žádosti. Žalobce své důvody žalovanému sdělil a uzavřel, že další důvody nemá. Žalobce byl dotázán, zda chce využít svého práva vyjádřit se před vydáním rozhodnutí s podklady pro jeho vydání, přičemž se svého práva výslovně vzdal.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice).
14. Soud o žalobě rozhodoval bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky; žalovaný s takovým postupem výslovně souhlasil, žalobce ve stanovené lhůtě ústní jednání nepožadoval (§ 51 s. ř. s.) a soud takový postup nepovažoval za nezbytný.
15. Žaloba není důvodná.
16. V posuzované věci byl aplikován § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, podle něhož je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 téhož zákona.
17. V tomto řízení soud nezkoumá, jestli žalobce splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, nebo zda se žalobci podařilo vyvrátit domněnku, že je Indie bezpečnou zemí původu. Žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Řízení o žádosti žalobce bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu a žádost byla vyhodnocena jako nepřipustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu. Úkolem krajského soudu proto bylo přezkoumat, zda žalovaný opakovanou žádost žalobce správně vyhodnotil jako nepřipustnou a zda ji namísto toho neměl znovu věcně posoudit.

18. Podle § 11a zákona o azylu se otázka přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany odvíjí od toho, zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a zároveň svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřípustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany
19. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Mimo jiné zde uvedl, že rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů“ (bod 19 citovaného rozsudku).
20. Napadené rozhodnutí shora nadepsaným požadavkům zcela vyhovuje. Skutečnosti, které žalobce uváděl jako důvody pro podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany byly totiž zcela totožné s těmi, které žalobce uváděl v první žádosti o mezinárodní ochranu, byť v posuzované žádosti se jednalo o stručněji vyličené důvody. V obou případech totiž žalobce jako důvod pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany uváděl, že je členem sikhské strany Shromni Akali Dal Amritsar. Kvůli jeho členství v této straně ho lidé ze strany BJP a Kongres obtěžují. Kdyby se do Indie vrátil, bude kvůli tomu mít potíže. Žalobce sám potvrdil, že jeho důvody pro podání druhé žádosti o udělení mezinárodní ochrany jsou stále stejné.
21. Není pravdou, že by žalobci ve správním řízení nebylo umožněno vznést důvody pro podání opakované žádosti. Žalobce byl na důvod pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany žalovaným výslovně dotázán v rámci úkonu poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 22. 12. 2022. Žalobce své důvody pro podání žádosti o mezinárodní ochranu žalovanému sdělil. Uvedl, že jiné důvody pro podání žádosti nemá.
22. V rámci tohoto úkonu byl žalobce poučen o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu. Žalobce se tohoto práva vzdal. Sdělil, že nepotřebuje a nechce být seznámen s podklady rozhodnutí. Postup žalovaného, který následně neprováděl úkon seznámení žalobce s podklady pro rozhodnutí, je v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu, který takový postup umožňuje. Žalobce se práva na seznámení s podklady rozhodnutí vzdal za přítomnosti tlumočníka. Soud v postupu žalovaného neshledal žádné pochybení.
23. Z průběhu předcházejícího správního řízení plyne, že žalobce měl možnost sdělit své důvody pro podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Této možnosti žalobce využil a své důvody sdělil. Není proto důvodná námitka žalobce, že mu nebyl poskytnut dostatečný prostor pro sdělení jeho důvodů. Žádné nové důvody, které snad měl chtít žalobce žalovanému ve správním řízení sdělit, neuvedl ani v žalobě.

24. Žalovaný postupoval správně, pokud dospěl k závěru, že žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany.
25. Dále se soud zabýval tím, jestli žalovaný správně vyhodnotil, zda v zemi původu žalobce nedošlo k takové zásadní změně, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Žalobce v žalobě namítal, že v zemi původu žalobce došlo k celé řadě změn. Nespecifikoval však, v čem tyto změny měly spočívat.
26. Žalovaný se případnou změnou situace v zemi původu žalobce zabýval v napadeném rozhodnutí. Shromáždil aktuální poznatky o zemi původu žalobce, konkrétně vycházel z Informace OAMP ze dne 18. 1. 2023, Indie – Sikhové v Paňdžábu. Zabýval se situací Sikhů v Paňdžábu. Shledal, že dle indické ústavy se na sikhy a další náboženské menšiny vztahují všechna práva a povinnosti vyplývající z hindské legislativy. Všichni jednotlivci mají právo svobodně vyznávat, praktikovat a šířit náboženství s ohledem na veřejný pořádek, morálku a zdraví. Je zakázána vládní diskriminace na základě náboženství, včetně diskriminace při zaměstnání. Další legislativa upřesňuje, že z této úpravy nevyplývá chápání uvedených náboženství jako podřazených hinduismu. Jde pouze o nástroj, který jejich příslušníkům zaručuje rovné zacházení. Sikhům, jakož i dalším náboženstvím federativní zákon přiznává status náboženských menšin, kterým mají státy zaručit ochranu a podmínky pro rozvoj vlastních identit.
27. Vztahy mezi oběma frakcemi Shiromani Akali Dal jsou konfliktní dlouhodobě. Je pravda, že řadová členové politické strany Shromni Akali Dal Amritsar jsou v případě násilné eskalace happeningů a volebních akcí ohroženi násilím ze strany příslušníků jiných politických stran či ozbrojených složek. K potyčkám docházelo v roce 2017 či v roce 2022 v návaznosti na volby do státního legislativního shromáždění. Jednalo se zpravidla o incidenty související s boji o moc a ekonomické postavení na lokální úrovni.
28. Z Informace OAMP ze dne 18. 1. 2023, Indie – Sikhové v Paňdžábu však rovněž plyne, že tato situace sikhů či zastánců členů politické strany Shromni Akali Dal Amritsar je v Indii dlouhodobě konstantní. Nejvyšší správní soud v řízení o kasační stížnosti žalobce ve věci jeho první žádosti o udělení mezinárodní ochrany nedospěl k závěru, že by stěžovateli pro jeho politickou aktivitu v Indii hrozila závažná újma, pro kterou by v jeho případě nebylo možné Indii považovat za bezpečnou zemi původu. Z aktuálních poznatků o zemi původu žalobce nevyplývá, že by se situace v mezidobí od posledního meritorního posouzení žalovaného změnila.
29. Nad rámec nutného odůvodnění soud podotýká, že si je vědom závěrů nedávno vydané výroční zprávy Ministerstva zahraničních věcí Spojených států o dodržování lidských práv v Indii za rok 2022¹. Tato zpráva shledává v Indii existenci významných problémů v oblasti dodržování lidských práv. Pokud však jde o shledané oblasti porušování lidských práv v Indii, nejedná se o oblasti, které by měly místní či věcnou souvislost se situací žalobce.
30. Soud se proto ztotožnil se závěrem žalovaného, že v zemi původu žalobce nedošlo ke změnám, které by mohly představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu, tj. která by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a tohoto zákona.

¹ Dostupná zde: <<https://www.state.gov/reports/2022-country-reports-on-human-rights-practices/india>>, přístup dne 13. 4. 2022.

31. Opětovně lze konstatovat, že ani sám žalobce žádné takové změny neuváděl, a to ani v rámci správního řízení, ani v žalobě. Podmínky pro aplikaci institutu nepřípustnosti žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu byly naplněny a žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud řízení zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

V. Závěr a náklady řízení

32. Z uvedených důvodů soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 13. dubna 2023

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřlová, Ph.D., v.r.
samosoudkyně